

۵۳۴۰۲/۱۵ ۱۹۸

۹۵/۸/۲۳

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

دفتر خانه شورای نگهبان
۹۵، ۱۵، ۲۹۰۳
۹۵/۸/۲۴
کد پرونده:

شماره ثبت:
تاریخ ثبت:
ساعت ورود:

بسم الله تعالى

"با صلوات بر محمد و آل محمد"

جناب آقای دکتر لاریجانی
رییس محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه "موافقنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره" که به پیشنهاد وزارت راه و شهرسازی در جلسه ۱۳۹۵/۵/۳۱ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می‌شود.

رونوشت: دفتر رییس جمهور، دفتر معاون اول رییس جمهور،
معاونت حقوقی رییس جمهور، معاونت امور مجلس رییس جمهور،
شورای نگهبان، وزارت راه و شهرسازی، وزارت امور خارجه،
دفتر خانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.

۵۳۴۰۲/۱۰۴۱۹۵

۹۵۱۸، ۲۷

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

با توجه به اهمیت بهره‌گیری از حمل و نقل دریایی در گسترش مبادله کالا و جابه‌جایی مسافر و نظر به آثار مثبت آن در تقویت روابط اقتصادی و سایر همکاری‌های بین دو کشور ایران و جمهوری کره و با عنایت به ضرورت تأمین شرایط حقوقی لازم برای فعالیت ناوگان ترابری هر کشور جهت تردید از قلمرو یک کشور به قلمرو کشور دیگر و به منظور برقراری تسهیلات مناسب در زمینه عملیات حمل و نقل بین دو کشور لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره"

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استاد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

وزیر راه و شهرسازی

۵۳۴۰۲/۱،۴۱۹۵

۹۸،۸۱۲

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالیٰ

مقدمه توجیهی:

با توجه به اهمیت بهره‌گیری از حمل و نقل دریایی در گسترش مبادله کالا و جابه‌جایی مسافر و نظر به آثار مثبت آن در تقویت روابط اقتصادی و سایر همکاری‌های بین دو کشور ایران و جمهوری کره و با عنایت به ضرورت تأمین شرایط حقوقی لازم برای فعالیت ناوگان ترابری هر کشور جهت تردد از قلمرو یک کشور به قلمرو کشور دیگر و به منظور برقراری تسهیلات مناسب در زمینه عملیات حمل و نقل بین دو کشور لایحه زیر جهت طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

"لایحه موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره"

ماده واحده - موافقتنامه حمل و نقل دریایی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره مشتمل بر یک مقدمه و نوزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله استناد آن داده می‌شود.

رئیس جمهور

وزیر امور خارجه

وزیر راه و شهرسازی

موافقنامه حمل و نقل دریایی

بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره که از این پس با عنوان «طرفهای متعاهد» به آنها اشاره خواهد شد، با علاقه به تحکیم روابط دوستانه بین دو طرف متعاهد، با هدف توسعه همکاری در زمینه حمل و نقل دریایی بر اساس اصول برابری و حقوق حاکمه، حقوق متقابل، منافع دو جانبه، آزادی دریانوردی و عدم تبعیض طبق موافقنامه‌های بین‌المللی الزام اور برای طرفهای متعاهد در زمینه حمل و نقل دریایی، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقنامه:

۱- اصطلاح «مقام صلاحیت‌دار» به معنی زیر است:

- برای دولت جمهوری اسلامی ایران: وزارت راه و شهرسازی (اسازمان بنادر و دریانوردی);
- برای دولت جمهوری کره: وزارت اقیانوس‌ها و شیلات.

۲- اصطلاح «کشتی هر طرف متعاهد» به معنی کشتی‌های تجاری است که در قلمرو هر طرف متعاهد ثبت شده و تحت پرچم ملی آن تردد می‌نماید. این اصطلاح شامل موارد زیر نمی‌شود

(الف) کشتی‌های جنگی

(ب) شناورهای گشت ساحلی و انتظامی

(پ) شناورهای ماهیگیری

(ت) شناورهای بیمارستانی

(ث) شناورهای دولتی مورد استفاده در امور غیر تجاری

(ج) شناورهای تحقیقاتی و

(چ) شناورهایی که دارای کارکرد عمومی می‌باشند.

۳- اصطلاح «شرکت کشتیرانی طرف متعاهد» به معنی شخص حقیقی یا حقوقی یا دیگر نهادی است که در یکی از طرفهای متعاهد براساس قوانین و مقررات لازم الاجرای آن به ثبت رسیده، دارای محل اقامت یا مقر ثبت شده در آن طرف متعاهد می‌باشد و مجاز به دریانوردی بین‌المللی است.

۴- اصطلاح «خدمه» به معنی فردی است که در کشتی هر یک از طرفهای متعاهد به کار گمارده شده و نام وی در فهرست خدمه کشتی درج گردیده و دارای شناسنامه دریانوردی باشد که به گونه پیش‌بینی شده در ماده (۱۱) این موافقنامه توسط مرجع صلاحیت‌دار یک طرف متعاهد صادر و یا به رسمیت شناخته شده است.

۵- اصطلاح «بندر طرف متعاهد» به معنی محلي از یک طرف متعاهد است که دارای موقعیت و تأسیسات بندری می‌باشد و بر روی حمل و نقل دریایی بین‌المللی باز است.

۶- اصطلاح «مسافر» به معنی فردی است که به موجب قرارداد حمل به وسیله کشتی حمل شود، بدون آن که نام وی در فهرست خدمه کشتی هر یک از طرفهای متعاهد ذکر شده باشد و یا به موجب قرارداد در آن به انجام کاری اشتغال داشته باشد.

ماده ۲- توسعه حمل و نقل دریایی

۱- طرفهای متعاهد باید:

(الف) به توسعه حمل و نقل دریایی بین طرفهای متعاهد و تلاش‌های مشترک برای رفع مشکلاتی که ممکن است مانع گسترش حمل و نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاهد شود، کمک نمایند.

(ب) مشارکت نامحدود شرکت‌های کشتیرانی طرفهای متعاهد در حمل و نقل بار بین طرفهای متعاهد و همچنین بین یک طرف متعاهد و هر کشور ثالث را ترغیب نمایند؛ و

۲- کشتی‌های هر طرف متعاهد می‌توانند به بنادر طرف متعاهد دیگر وارد شوند و همچنین به حمل و نقل مسافر و بار بین دو طرف متعاهد و نیز بین یکی از طرفهای متعاهد و کشورهای ثالث بپردازنند. مفاد این بند همچنین در مورد کشتی‌های اجاره‌ای یا مورد بهره برداری توسط شرکت‌های کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور

ثالث طبق قوانین و مقررات طرف‌های متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

۳- مفاد بندهای (۱) و (۲) این ماده به حقوق شرکت‌های کشتیرانی کشورهای ثالث و همچنین کشتی‌هایی که تحت پرچم کشورهای ثالث به حمل و نقل دریایی بین بنادر طرفهای متعاهد و یا بین بنادر یک طرف متعاهد و بنادر کشورهای ثالث مبادرت می‌ورزند، لطمه‌ای وارد نخواهد ساخت.

ماده ۳- عدم تبعیض و رقابت آزاد

طرفهای متعاهد قواعد رقابت آزاد و عدم تبعیض در کشتیرانی بین‌المللی را رعایت خواهند نمود.

ماده ۴- نمایندگی و شعبه

شرکت‌های کشتیرانی یک طرف متعاهد می‌توانند نسبت به تأسیس نمایندگی‌ها یا شعب در قلمرو طرف متعاهد دیگر طبق قوانین و مقررات لازمالاجرا در طرف متعاهدی که نمایندگی‌ها یا شعب مذکور در آن تأسیس می‌شود، اقدام نمایند.

ماده ۵- انتقال آزاد درآمد

هر طرف متعاهد طبق قوانین و مقررات ملی خود به شرکت‌های کشتیرانی طرف متعاهد دیگر حق استفاده، تسعیر و انتقال آزاد درآمد حاصل از خدمات کشتیرانی ارائه شده در کشور خود را اعطاء می‌نماید.

ماده ۶- رفتار با کشتی‌ها در بنادر و دریای سرزمینی

۱- هریک از طرفهای متعاهد در بنادر، آبهای داخلی و دریای سرزمینی خود نسبت به کشتی‌ها، بارها، خدمه و مسافران طرف متعاهد دیگر در موارد زیر همان رفتاری را خواهد داشت که نسبت به کشتی‌ها، بارها، خدمه و مسافران کشتی خود معمول می‌دارد:

(الف) دسترسی به بنادر طرفهای متعاهد،

(ب) طرز رفتار در طول مدت توقف و خروج از بنادر،

(پ) استفاده از تسهیلات بندری برای حمل بار یا مسافر،

(ت) دسترسی به تمامی خدمات و تسهیلات بندری.

۲- مفاد این ماده در مورد کشتی‌های اجاره‌ای یا مورد بهره برداری توسط شرکت‌های کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرف‌های متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۷- موضوعات خارج از حیطه شمول موافقنامه

- ۱- این موافقنامه امتیازهای کشتیرانی ساحلی (کابوتاز)، یدک کشی، راهنمایی و سایر خدمات مربوط به حمل و نقل دریایی که برای شرکت‌های کشتیرانی یا سایر موسسات و همچنین برای اتباع یا ساکنین طرف معاهد اختصاص یافته است را شامل نخواهد شد.
- ۲- با این وجود، مفاد بند (۱) این ماده در مورد کشتیرانی ساحلی، در صورتی که کشتی هر یک از طرفهای معاهدین بنادر طرف معاهد دیگر برای تخلیه بار یا پیاده کردن مسافر حمل شده از کشور ثالث یا بارگیری یا سوارکردن مسافر بر روی کشتی و حمل آنها به کشور ثالث به فعالیت پردازد، اعمال نخواهد شد.

ماده ۸- رعایت قوانین لازم‌الاجرا

- ۱- کشتی‌های یک طرف معاهد، همچنین بارها، خدمه، مسافران آنها در زمانی که در قلمرو طرف معاهد دیگر می-باشند مشمول قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در طرف معاهد اخیر به ویژه مقررات راجع به ایمنی حمل و نقل دریایی، ورود، توقف و خروج خدمه و مسافران، ورود و خروج بار، عبور از مرز، مهاجرت، گمرکات، مالیات، حفاظت از محیط زیست و نیز مقررات بهداشتی خواهد بود.
- ۲- کشتی‌های یک طرف معاهد در زمانی که در قلمرو طرف معاهد دیگر هستند مشمول مقررات مربوط به تجهیزات، تسهیلات، وسائل ایمنی، اندازه گیری و قابلیت دریانوردی کشتی خواهند بود که براساس موافقنامه‌های بین‌المللی مرتبط، برای کشور صاحب پرچم الزام آور می‌باشد.
- ۳- مفاد این ماده در مورد کشتی‌های اجاره‌ای یا مورد بهره برداری توسط شرکت‌های کشتیرانی یک طرف معاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرف‌های معاهد تردید می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

ماده ۹- تسهیل حمل و نقل دریایی

طرفهای معاهد در حدود قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در قلمرو خود، تمامی اقدامات لازم را اتخاذ خواهند نمود تا تشریفات اداری، گمرکی و بهداشتی و همچنین هرگونه تشریفات بندری دیگر حاکم در بنادر خود را تسهیل و ساده سازی نمایند.

ماده ۱۰- شناسایی متقابل مدارک کشتی

- ۱- هر طرف معاهد، تابیعت کشتی طرف معاهد دیگر را بر اساس اسناد موجود در کشتی که توسط مقامهای صلاحیت‌دار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.
- ۲- هر طرف معاهد همه اسناد کشتی طرف معاهد دیگر را که مربوط به تجهیزات، خدمه و ظرفیت کشتی باشد و همچنین سایر گواهینامه‌ها و اسناد صادره توسط مقامهای صلاحیت‌دار کشور صاحب پرچم طبق قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در آن صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت.
- ۳- هر طرف معاهد گواهینامه‌های بین‌المللی اندازه گیری ظرفیت را که با رعایت ضوابط کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط توسط مقامهای صلاحیت‌دار طرف معاهد دیگر صادر شده و یا مورد شناسایی قرار گرفته باشد، به رسمیت خواهد شناخت. کشتی‌های یک طرف معاهد که دارای گواهینامه‌های اندازه گیری ظرفیت معتبر می‌باشند از اندازه گیری مجدد در بنادر طرف معاهد دیگر معاف خواهند بود.

ماده ۱۱- مدارک شناسایی خدمه

۱- هر طرف متعاهد مدارک شناسایی رسمی خدمه‌ای که از اتباع کشور طرف متعاهد دیگر می‌باشد و توسط مقامهای صلاحیت‌دار طرف متعاهد اخیر صادر شده است، به رسمیت خواهد شناخت و به دارندگان این مدارک به هنگام اعطای حق عبور از مرز کشور، حقوق موضوع ماده (۱۲) این موافقتنامه را اعطاء خواهد نمود.

این مدارک عبارتند از:

(الف) برای اتباع دولت جمهوری اسلامی ایران - مدرک شناسایی دریانوردان؛ و

(ب) برای اتباع دولت جمهوری کره - گواهینامه دریانوردان.

۲- طرفهای متعاهد حداکثر سی روز پس از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه مدارک نمونه موضوع بند (۱) این ماده را از طریق مجازی دیپلماتیک مبادله خواهند نمود. طرفهای متعاهد هرگونه تغییر در نوع مدارک مذبور را نیز حداکثر سی روز قبل از انجام تغییر یا ارائه آن، به یکدیگر اطلاع خواهند داد.

۳- خدمه کشته یک طرف متعاهد که از اتباع کشور ثالث می‌باشد، هنگام عبور از مرز دولت طرف متعاهد دیگر باید دارای تاییدیه ای طبق مفاد مقرره ۱/۲ کتوانسیون بین المللی استانداردهای آموزش، صدور گواهینامه و نگهبانی دریانوردان باشند که توسط مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاهد مذبور یا کشور ثالثی صادر شده است که توسط مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاهد دیگر به رسمیت شناخته شده است.

ماده ۱۲- ورود، گذر و اقامت خدمه

۱- هر طرف متعاهد در زمان توقف کشته طرف متعاهد دیگر در بنادر خود، به خدمه کشته مذبور که دارای یکی از مدارک موضوع بندهای (۱) و (۲) ماده (۱۱) این موافقتنامه می‌باشند، اجازه خواهد داد تا طبق قوانین و مقررات لازم-الاجرای آن طرف متعاهد در طی توقف کشته در بنادر آن، به ساحل بروند و در محوطه شهر بندری توقف نمایند، مگر آن که طرف متعاهد دلایل موجه‌ی برای عدم اجازه به جهات بهداشت عمومی، اینمی عمومی، نظام عمومی یا امنیت ملی داشته باشد. در صورت امتناع از اعطای اجازه مذبور، طرف متعاهد پیشین مراتب را بنا به درخواست، همراه با دلایل یاد شده از طریق نمایندگی سیاسی یا کنسولی به طرف متعاهد اخیر اعلام می‌نماید.

۲- هر خدمه‌ای که دارای مدارک موضوع (۱) و (۳) ماده (۱۱) این موافقتنامه و در صورت لزوم روادید می‌باشد می‌تواند از قلمرو طرف متعاهد دیگر برای اهداف زیر گذر نماید:

(الف) ملحق شدن به کشته خود یا انتقال به کشته دیگر؛

(ب) ملحق شدن به کشته خود در کشور دیگر برای بازگشت به کشور موطن خود، یا

(پ) هرگونه منظور دیگر که به تأیید مقامهای صلاحیت‌دار طرف متعاهد دیگر رسیده باشد.

۳- مقامهای صلاحیت‌دار یک طرف متعاهد برای هر خدمه طرف متعاهد دیگر که در قلمرو آنها در بیمارستان پذیرش شده باشد، برای مدت زمان لازم جهت درمان، اجازه اقامت را صادر خواهند نمود.

۴- طرفهای متعاهد با رعایت بند (۱) این ماده، حق ممانعت از ورود افراد نامطلوب به قلمرو خود را حتی در مواردی که این افراد دارای مدارک موضوع ماده (۱۱) این موافقتنامه و در صورت لزوم روادید باشند، برای خود محفوظ می‌دارند.

۵- مفاد بندهای (۱) تا (۴) این ماده تأثیری بر قوانین و مقررات طرفهای متعاهد در زمینه ورود، گذر، اقامت و خروج افراد بیگانه نخواهد داشت.

ماده ۱۳- کمک و مساعدت

۱- چنانچه کشته یک طرف متعاهد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاهد دیگر دچار سانحه‌ای شود یا با خطر دیگری مواجه شود، مقامهای صلاحیت‌دار طرف متعاهد اخیر تا همان حدی که با کشته تحت پرچم خود رفتار می‌نمایند، تمامی اقدامات لازم را برای کمک و مساعدت به خدمه، مسافران، کشته و بار به عمل می‌آورند. طرفهای

متعاهد در هنگام تعیین علل بروز سوانح دریایی باید مفاد مصوبات سازمان بین‌المللی دریانوردی را که برای طرفهای متعاهد الزام آور می‌باشد، رعایت نمایند.

۲- در صورتیکه یک طرف متعاهد تشخیص دهد یک کشته از طرف متعاهد دیگر، با یک حادثه یا هر خطر دیگر موضوع بند (۱) این ماده مواجه شده، باید در اولین فرصت ممکن حادثه را به نزدیکترین نمایندگی کنسولی طرف متعاهد اخیر اعلام نمایند.

۳- بروز سانحه یا وضعیت اضطراری برای کشته یک طرف متعاهد در آبهای داخلی یا دریای سرزمینی طرف متعاهد دیگر باید فوری توسط مقام‌های صلاحیت‌دار طرف متعاهد نخست به آگاهی مقام‌های صلاحیت‌دار طرف متعاهد اخیر برسد. تجهیزات و سایر اموال، بار، قطعات یدکی و تدارکات موجود بر روی کشته خسارت دیده از کلیه حقوق گمرکی، عوارض و مالیات‌ها معاف خواهند بود، مشروط بر اینکه برای اهداف تجاری در قلمرو آن طرف متعاهد اخیر تشخیص نشده باشند.

۴- مفاد این ماده در مورد کشته‌های اجاره‌ای یا مورد بهره‌برداری توسط شرکت‌های کشتیرانی یک طرف متعاهد که تحت پرچم یک کشور ثالث طبق قوانین و مقررات طرف‌های متعاهد تردد می‌کنند، نیز اعمال می‌شود.

۵- مفاد بندهای (۱) تا (۴) این ماده خذهای به حق اقامه دعوای برای مطالبه هزینه‌های مربوط در زمینه خدمات جستجو و نجات دریایی، مساعدت و کمک ارائه شده به کشته، مسافران، خدمه و بار آن وارد نمی‌نماید.

ماده ۱۴- همکاری فنی

طرفهای متعاهد همه امکانات خود را برای توسعه همکاری‌های دوچاره دریایی در زمینه حمل و نقل دریانوردی به کار خواهند گرفت و شرکت‌های کشتیرانی و هر موسسه مرتبط با حمل و نقل دریانوردی خود را به گسترش فعالیت در تمامی زمینه‌های همکاری ترغیب خواهند نمود. این همکاری شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) تجسس و نجات؛

(ب) حفاظت از محیط زیست دریایی؛

(پ) مدیریت دریایی؛

(ت) آموزش دریایی؛

(ث) ایمنی دریایی؛

(ج) تبادل اطلاعات؛

(ج) کنترل کشور صاحب بندر؛ و

(ح) آئین نامه بین‌المللی امنیت کشته و تسهیلات بندری.

ماده ۱۵- کار گروه مشترک

کار گروه مشترکی مشتمل از نمایندگان مقام‌های مربوط به تناب و به شکل ادواری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاهد و یا بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاهد در موارد زیر تشکیل می‌شود:

الف- بحث و بررسی در مورد مسائلی که ممکن است در اجرای این موافقتنامه بروز نماید؛

ب- انجام مطالعات مشترک درخصوص ارائه خدمات جدید در زمینه حمل و نقل دریایی.

ماده ۱۶- حل و فصل اختلاف‌ها

۱- هرگونه اختلاف ناشی از اجرا یا تفسیر این موافقتنامه، از طریق مذاکره توسط مقام‌های صلاحیت‌دار طرفهای متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۲- در صورتی که اختلاف از طریق فوق حل و فصل نشود، موضوع از طریق مجازی دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۷ - اصلاح موافقتنامه

این موافقتنامه تنها با توافق کتبی طرفهای متعاهد می‌تواند اصلاح شود. هرگونه اصلاح با رعایت مفاد ماده (۱۸) این موافقتنامه لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۱۸ - لازم‌الاجرا شدن

- ۱- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ آخرین اطلاعیه طرفهای متعاهد از طریق مجاری دیپلماتیک مبنی بر تکمیل تشریفات لازم داخلی خود برای اجرای آن لازم‌الاجرا خواهد شد.
- ۲- این موافقتنامه برای مدت نامحدود باقی می‌ماند مگر اینکه هر یک از طرفهای متعاهد با ارائه یادداشت کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک، طرف متعاهد دیگر را از قصد خود برای فسخ این موافقتنامه مطلع نمایند. در این صورت موافقتنامه سی روز پس از تاریخ دریافت یادداشت مذبور توسط طرف متعاهد دریافت کننده، از درجه اعتبار ساقط خواهد شد.

ماده ۱۹ - زبان

این موافقتنامه شامل یک مقدمه و نوゼده ماده در دو نسخه به زبان‌های فارسی، کره‌ای و انگلیسی تنظیم شده است و همه متون از اعتبار یکسان بر خوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می‌باشد.

این موافقتنامه در تاریخ ۱۳۹۵/۲/۱۳ هجری شمسی برابر با ۲۰۱۶ میلادی در تهران به امضاء نمایندگان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری کره رسید.

از طرف دولت
جمهوری کره
یون بیوتگ سه
وزیر امور خارجه

از طرف دولت
جمهوری اسلامی ایران
عباس آخوندی
وزیر راه و شهر سازی

دفتر هیئت دولت